

OP VERZET TEGEN HET VERSTEKVONNIS d.d. 3 maart 2004**Griffienummer :****Beklaagdenummer :**

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE** zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 26 mei 2004 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Notitienummer 66.72.518/00/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____, landbouwer, geboren te _____ op _____, wonende te _____;
2. _____, zonder beroep, geboren te _____ op _____, wonende te _____;

Gezien het in deze zaak, door deze rechtbank, zeventiende kamer, bestaande uit een rechter, rechtdoende in strafzaken, op 3 maart 2004 bij verstek verleende hiernavolgende integrale vonnis:

“IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____, landbouwer, geboren te _____ op _____, wonende te _____;
2. _____, zonder beroep, geboren te _____ op _____, wonende te _____;

Beklaagd van : Te _____ vanaf 22 september 1999 tot en met datum der dagvaarding:

de eerste en de tweede:

- A. - bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-7°, 43 § 4, 66 (1°, 2°, 3° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen het gebruik van vergunde gebouwen te hebben gewijzigd voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst, terzake in strijd met artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 juli 1984 houdende het vergunningsplichtig maken van sommige gebruikswijzigingen

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-6°, 146-1° en 6°, 147, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei

Gezien de genoemde en de hiernavolgende artikelen :

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 182, 184, 186, 189, 190, 194;

Wetboek van strafrecht, art. 40; Decreet van 22 oktober 1996 art. 42§1-7°, 43§4, 66 (1°, 2°, 3° en 5°lid), 68; Besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1984 art. 5; Decreet van 18 mei 1999 art. 1, 2, 99§1-6°, 146-1° en 6°, 147, 149, 204; Besluit Vlaamse regering van 14 april 2000 gewijzigd Besluit Vlaamse regering van 26 april 2002.

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 art.36;

Wet van 1 augustus 1985, art. 28 en 29, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 3, Wet van 22 april 2003, K.B. 18 december 1986 art. 58, gewijzigd K.B. van 19 december 2003;

Wet van 28 juli 1992, art. 71; K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 tot wijziging art. 91 van K.B. 28.12.1950; K.B. 11.12.2001;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

rechtdoende bij verstek :

Veroordeelt de **eerste** en de **tweede** beklaagde ELK tot een geldboete van VIJFTIG EURO, veertig opdecimes verhoogd, TWEEHONDERD VIJFTIG EURO bedragende.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door TELKENS een gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN.

Verplicht de **eerste** en de **tweede** beklaagde bovendien om ELK een bedrag van TIEN EURO, met vijfenveertig opdecimes verhoogd, VIJFENVIJFTIG EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de **eerste** en de **tweede** beklaagde ELK tot de HELFT van de gerechtskosten, deze in hun geheel begroot op HONDERD ZEVENTIG EURO ACHTENTACHTIG EUROCENT.

Legt de **eerste** en de **tweede** beklaagde tevens ELK een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken.

Herstellvordering

BEVEELT op vordering van het College van Burgemeester en Schepenen van _____ dat de beide beklaagden het strijdig gebruik van het onroerend goed gelegen te _____ gekend ten kadaster _____ met als hoofdfunctie verblijfsrecreatie, TE STAKEN en dit binnen een termijn van EEN JAAR vanaf de dag dat onderhavig vonnis kracht van gewijsde zal hebben.

Veroordeelt de **eerste** en de **tweede** beklaagde ELK tot de HELFT van de dwangsom van 125 euro per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel."

Overwegende dat voormeld verstekvonnis op 25 maart 2004 door het ambt van gerechtsdeurwaarder _____ met standplaats te _____ werd betekend aan de aangestelde van eerste beklaagde-opposant en aan de tweede beklaagde-opposant in persoon.

Overwegende dat beklaagden-opposanten verzet aantekenden tegen de beschikkingen en de tenuitvoerlegging van voormeld verstekvonnis op strafrechtelijk gebied, bij akte verleden voor de gerechtsdeurwaarder _____ met standplaats te _____ op 8 april 2004.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering het verzet ontvankelijk te verklaren.

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar voordracht van de zaak en in haar eis;

Gehoord de beide beklagden-opposanten in hun verdediging vertegenwoordigd door
Mr. loco Mr. advocaat te

De beklagden kochten het onroerend goed gelegen te
gekend ten kadaster onder bij akte aankoop verleden door notaris
op 22/09/1999.

In het vonnis a quo werd ingevolge materiële vergissing vermeld dat het voormelde
onroerend goed werd aangekocht door de beklagde "en zijn toenmalige echtgenote

In antwoord op de besluiten dient gesteld dat het feit dat de beklagden blijkbaar zonde-
der problemen werden ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente en het
feit dat zij zonder enig probleem werden aangesloten op de nutsvoorzieningen en
zelfs de gewone gemeentebelasting zouden betalen, hen geen enkel recht geeft om een
inbreuk te plegen op de wetgeving inzake stedenbouw.

Dat de akte van aankoop duidelijk vermeldt onder de beschrijving van het aangekochte
goed : "*een woning op en met grondopgericht op weekend-grond.*"

Dat de wijziging van de hoofdfunctie "verblijfsrecreatie" naar "permanent wonen"
vergunningplichtig is; dat de wijziging niet bestaat in het aanbrengen van wijzigingen
aan het gebouw zelf maar het wijzigen van de bestemming naar permanente bewo-
ning.

De beklagden kunnen evenmin worden gevolgd waar zij stellen te zijn misleid door
vermits hen verzekerd werd dat er een gedoogbeleid werd
gevoerd, dat zij in de overtuiging verkeerden dat zij het goed permanent mochten
bewonen, m.a.w. dat er in hunnen hoofde sprake is van een onoverkomelijke dwaling.
De akte van aankoop vermeldt duidelijk dat de woning is opgericht op "weekend -
grond", hetgeen duidelijk permanente bewoning uitsluit.

Dat "gedogen" betekent dat men "oogluikend" toelaat, niet dat men bepaalde rechten
erkent of verleent.

Dat de beklagden dit dienden te weten.

Dat tevens niet wordt aangetoond dat de stedenbouwkundige bepalingen afbreuk zou-
den doen aan de bepalingen van de Universele verklaring van de rechten van de mens
en de fundamentele vrijheden, noch aan de door de grondwet verleende rechten.

Dat voor zoveel als nodig nogmaals dient verwezen te worden naar de bepalingen van
art.16.5 KB 28/12/1972, waarin duidelijk bepaald wordt wat onder recreatiegebieden
dient te worden verstaan.

De in hoofde van de beklagden aangehouden tenlastelegging is blijkens de in het
strafdossier voorhanden zijnde gegevens bewezen.

Het vonnis a quo dient dan ook integraal bevestigd te worden.

Gezien de genoemde en de hiernavolgende en artikelen :

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 187, 189, 190, 194;

Wetboek van strafrecht, art. 40; Decreet van 22 oktober 1996 art. 42§1-7°, 43§4, 66
(1°, 2°, 3° en 5°lid), 68; Besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 1984 art. 5;
Decreet van 18 mei 1999 art. 1, 2, 99§1-6°, 146-1° en 6°, 147, 149, 204; Besluit
Vlaamse regering van 14 april 2000 gewijzigd Besluit Vlaamse regering van 26 april
2002.

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 art.36;

Wet van 1 augustus 1985, art. 28 en 29, gewijzigd door de wet van 24 december 1993,
art. 3, Wet van 22 april 2003, K.B. 18 december 1986 art. 58, gewijzigd K.B. van 19
december 2003;

Wet van 28 juli 1992, art. 71; K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 tot wijziging art.
91 van K.B. 28.12.1950; K.B. 11.12.2001;

**OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK:
rechtdoende op tegenspraak en op verzet:**

Verklaart het verzet **ontvankelijk** en opnieuw rechtdoende:

Zegt dat het vonnis a quo in al zijn bepalingen dient behouden te blijven.

Veroordeelt de beklaagden-opposanten SOLIDAIR tot de kosten op huidig vonnis op verzet gevallen begroot op de som van TWEEËNTACHTIG EURO NEGENENDERTIG EUROCENT.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
ZESENTWINTIG MEI TWEEDUIZEND EN VIER.

Aanwezig :

ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
substituut-procureur des Konings;
griffier.